

EDITURA PARALELA 45

Editor: Călin Vlasie

Redactare: Mihaela Pogonici

Tehnoredactare: Mihail Vlad

Pregătire de tipar: Marius Badea

Design copertă: Ionuț Broșțianu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FINE, ANNE

Întoarcerea pisicii asasine / Anne Fine ; il. de Steve Cox ;

trad. din lb. engleză de Laura Poantă. - Pitești : Paralela 45, 2017

ISBN 978-973-47-2540-3

I. Cox, Steve (il.)

II. Poantă, Laura (trad.)

821.111

The Return of the Killer Cat

Anne Fine

Text copyright © Anne Fine, 2003

Illustration copyright © Steve Cox, 2003

All rights reserved

Copyright © Editura Paralela 45, 2017

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro | www.cartearomaneasca.ro

ANNE FINE

**ÎNTOARCEREA
PISICII ASASINE**

Ilustrații de Steve Cox

*Traducere din limba engleză de
Laura Poantă*

Editura Paralela 45

Alte cărți de Anne Fine
apărute la Editura Paralela 45:

Jurnalul unei pisici asasine
Rochița lui Bill

EDITURA PARALELA 45

CUPRINS

1. Începutul	7
2. Casă nu-așa-de-dulce casă	13
3. Greșeală!	21
4. Blocată în copac	27
5. Geniu!	35
6. Iar m-a prostit	43
7. Buf!!!	47
8. Pisicuța mică și drăguță	53
9. Smotoceala	63
10. Deznodământul	73

1 ÎNCEPUTUL

BINE, BINE! N-aveți decât să-mi dați o bătăiță peste labele mele mici cu blană moale. Știu, am dat-o în bară.

Rău de tot!

Și, fie! Trageți-mă de coadă! Teribilul val de crime al pisicii singuratice!

Hai, spuneți odată, ce aveți de gând să faceți?

Să-mi confiscați castronul cu mâncare și să-mi spuneți că sunt o pisicuță rea?

Dar noi, pisicile, nu suntem făcute să dăm târcoale precum câinii, să ascultăm

tot ce ni se spune și să vă privim cu devoțiune în ochi, întrebându-ne dacă nu e vreun papuc prin preajmă, ca să vi-l aducem.

Noi, pisicile, ne vedem de viața noastră. Mie îmi place să-mi văd de viața mea. Și dacă e ceva ce nu pot suporta, e să-mi

irosesc zilele și nopțile când familia e plecată în vacanță.

— O, Tuffy! mă smotocește Ellie, dându-mi Marea Îmbrățișare de Rămas-Bun. (Am clipit rece către ea, ceea ce înseamnă: „Ușurel, Ell! Stai blând cu îmbrățișarea, dacă nu vrei să capeți în schimb Marea Zgârietură.”) O, Tuffy! Vom fi plecați o săptămână întreagă!

O săptămână întreagă?! Ce cuvinte vrăjite! O săptămână întreagă în care să mă tolănesc la soare în rondurile de flori fără ca mama lui Ellie să țipe:

— Tuffy! Pleacă de-acolo, îmi strivești florile!

O săptămână întreagă de leneveală sus pe televizor, fără nesfârșita ciondăneală a tatălui lui Ellie:

— Tuffy! Mută-ți coada! Se bălângăne fix în fața porții de pe terenul de fotbal!

Și, cel mai bun lucru, o săptămână
întregă în care să nu fiu înșfăcată și
înghesuită în vechiul coș din nuiete pen-
tru bebeluși al vecinilor și mângâiată și
cocoloșită de Ellie și de prietena ei cea
mieroasă, Melanie.

— Ooo, ce norocoasă ești, Ellie! Mi-aș
dori și *eu* să am o pisicuță ca Tuffy. E așa
de moale și de pufoasă.